

dende ude i denne jærnbanelomme Egn, yderligere henviste til en usikker Fremtid. Denne Erkendelse maa saa meget mere være kommen netop i dette Øjeblik, som Kommissionens enstemmige Tilslutning til denne Bane fra Lunderskov til Grindsted har maattet gøre Bestræbelserne for endelig en Gang at faa en Bane derude et mægtigt Stød fremad. Det er sikkert den samme Betragtning, som har ledet de to Medlemmer af Jærnbankommissionen, jeg nævnedes før, til at frafalde Særstandpunkt og slutte sig til de øvrige Medlemmer af Kommissionen, saa at denne Bane altsaa fremtræder med den samlede Kommissions enstemmige Tilslutning. Kommissionen har altsaa været enig om, at det virkelig retfærdige Krav, som denne Egn har paa endelig en Gang at naa til Forbindelse med Omverdenen, nu bør ske Fyldest. Jeg tror ogsaa, at begge Rigsdagens Afdelinger ville være enige med Kommissionen om det andet Punkt, nemlig, at denne Egn har Krav ikke blot paa at faa en Bane, men ogsaa paa at faa ydet den særlige Støtte, som foreslaas af Kommissionen, nemlig at der fra Statsens Side ydes $\frac{3}{4}$ af Anlægssummen. Der er jo i denne Samling allerede ydet en Bane en saadan Støtte. Den højtærede Minister udtalte ganske vist, at vi endelig ikke maatte tro, at det var det første Skridt, der nu skulde efterfølges af en Række andre. Nej, selvfølgelig, det bliver ikke saaledes herefter, at alle Privatbaner skulde være sikre paa at faa $\frac{3}{4}$ af Statskassen. Men Forholdene ere jo forskellige, og enhver, der kender disse Egne, som der her er Tale om, vil sikkert erkende, at denne Egn bør have den særlige Støtte, der ligger i at faa $\frac{3}{4}$ af Statskassen, og at uden denne særlige Støtte vil det være umuligt for den nogen Sinde at faa en Bane. Vi hørte ogsaa af den ærede Ordfører for Forslagsstillerne, at den ene Fjerdedel, som Kommunerne skulde udrede, er en for den Egn meget stor og følelig Byrde, en Byrde, som de kun paatage sig under Følelsen af den levende Betydning, som det for denne jærnbanefattige Egn vil have at faa en Bane. Jeg skal i øvrigt henvise det høje Ting til det Andragende, der foreligger, og som indeholder 15 gode og overbevisende Punkter for Ønskeligheden af, at denne Bane nu maa blive bygget, og ligeledes til det omdelte Kort, der i al sin Simpelhed og Prunkløshed meget talende viser, at vi her have et af de største jærnbanelomme Rum i Danmark.

Med Hensyn til den højtærede Ministers Udtalelser skal jeg ikke foregribe den ærede Ordførers Svar. Jeg vil kun tillade mig at gøre en enkelt Bemærkning. Den højtærede Minister henviste til, at fra Jærnbankommissionens Side var dette Forslag sat i Forbindelse med den foreslaede Statsbane til Bramminge. Men det er dog saaledes, at gennem en Aarrække har der herude i disse Egne været arbejdet paa at komme i Jærnbaneforbindelse med Omegnen, og dette Arbejde burde dog ikke nu standses og udskydes til en uvis Fremtid, fordi Jærnbankommissionen har foreslaaet en Statsbane, som sikkert ligger langt ude i Fremtiden. Af den Grund bør de Arbejder, der ere foretagne i Egnen her for at faa en Jærnbaneforbindelse enten til deres Købstad Kolding eller i Mangel af det bedste, saa det næstbedste, nemlig Linien ned til Lunderskov, ikke udskydes. Jeg skal i den Anledning erindre om, at da den højtærede Indenrigsminister forleden Dag ved Behandlingen af Jærnbane-forslagene omtalte Kommissionens Forslag om en Bane over Bramminge, udtalte han, at det vilde blive en overordentlig kostbar Bane, en Bane, som aldrig vilde kunne betale sig. Den højtærede Minister saa i det hele taget meget mørkt paa denne Bane og betragtede den som noget, der laa meget langt ude i Fremtiden, og den højtærede Minister udtalte: „Men den er indstillet af Jærnbankommissionen, den bliver maaske ogsaa en Gang bygget, men efter min Mening maa den i alt Fald vente til sidst, og de private Baner maa ogsaa være sikrede, inden man kan skride til at bygge denne tredie Bane.“ Altsaa den højtærede Minister sagde nu, at denne Bane maa vente, indtil Statsbanen til Bramminge er vedtagen, men forleden Dag udtalte han, at Banen til Bramminge maatte vente, til de private Baner vare sikrede. Det bliver, hvad man paa jævnt Dansk kalder en Svikmølle, som synes at skulle udskyde de meget berettigede og levende Ønsker fra denne Egn om at faa en Jærnbaneforbindelse til en meget fjern Fremtid. De skulde vente, de maa ikke arbejde paa Banen nu, thi først skal man have Statsbanen vedtaget, og Statsbanen skal vente, den kan der ikke være Tale om, thi først skulde de private Baner, som Jærnbankommissionen har stillet Forslag til, være sikrede. Den højtærede Indenrigsminister havde kun meget ringe Forventning om, at denne Bane blev vedtagen, og ganske vist disse Forventninger kunne